

Jaroslav Herák se narodil 11. dubna 1915 rodičům Václavovi a Magdaleně v místě jen obecně označeném „v poli“. Teprve později si Václav Herák postavil v romské osadě v Luhačovicích skromný dům.

15. března 1943 byl Jaroslav Herák se svojí manželkou Jaroslavou a syny Františkem a Aloisem, jemuž byly necelé tři roky, stejně jako všichni ostatní luhačovičtí Romové nahnán do místní Sokolovny, kde museli odevzdat veškeré osobní doklady a všechny „nadbytečné“ svršky. Bez slova vysvětlení je druhý den ráno naložili na povozy a přepravili do Fuchsova dvora v Uherském Brodě. Odsud odjeli transportem do Osvětimi.

Za branami tábora v sekci označené B II e se nám ztrácejí životní osudy manželky a dětí Jaroslava Heráka. Někteří Romové se nechtěli smířit s trpným čekáním na smrt a pokusili se o útěk. Jedním z těch, kdo se pokusili o nemožné, byl i Jaroslav Herák. Dne 27. listopadu 1943 podnikl zoufalý pokus o útěk z tábora, při němž byl chycen a uvězněn v pověstném bunkru. Odtud byl zanedlouho převeden do trestního oddílu v Březince, který se vyznačoval zpřísněným dozorem a zařazováním na zvláště obtížné práce při radikálně snížených přídělech jídla. Nezdolná touha po svobodě přiměla Jaroslava Heráka, aby se znovu pokusil o útěk. Dne 1. února 1944 se pokusil s několika dalšími vězni proplížit ven z tábora kanalizací. Ani podruhé se však Jaroslavu Herákovi nepodařilo uniknout osudu – podle oficiální zprávy byl při pokusu o útěk zastřelen.

Převzato a upraveno z:

<https://www.holocaust.cz/dejiny/pronasledovani-a-genocida-romu/pronasle...>